

Sygn. akt I C 619/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Radzyńska-Głowacka

Protokolant Martyna Lubieniecka – Kiljańska

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2014 roku w Warszawie

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko (...) S.A. V. (...)

o zapłatę

I. Zasądza od (...) S.A. V. (...) na rzecz R. K. kwotę 5.400,00 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty;

II. Umarza postępowanie co do kwoty 600,00 zł (sześćset złotych);

III. Zasądza od (...) S.A. V. (...) na rzecz R. K. kwotę 1.517,00 zł (tysiąc pięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. Nakazuje pobrać Skarbowi Państwa Kasie Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia od (...) S.A. V. (...) kwotę 689,10 zł (sześćset osiemdziesiąt dziewięć złotych 10/100) tytułem zwrotu kosztów wynagrodzenia biegłego poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 619/13

UZASADNIENIE

Powód, R. K., reprezentowany przez radcę prawnego M. G., wniósł 14 stycznia 2013 roku pozew przeciwko (...) S.A. V. (...) w W., wnosząc o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 6.000,00 zł (sześciu tysięcy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając to żądanie powód twierdził, że w wyniku kolizji drogowej, do której doszło dnia 17 września 2012 roku, nie ze swojej winy, doznał szkody komunikacyjnej w postaci rozbicia pojazdu marki V. (...). Sprawcą wypadku był inny kierowca. Ubezpieczyciel - pozwany uznał swoją odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną powodowi.

Pismem z dnia 21 września 2012 roku pozwany uznał, że przywrócenie pojazdu powoda do stanu poprzedniego pociągałoby dla pozwanego nadmierne trudności i koszty, dlatego też pozwany przyjął wartość pojazdu na kwotę 27.000,00 zł (dwadzieścia siedem tysięcy), wypłacił powodowi kwotę wartości szkody całkowitej w wysokości 13.900,00 zł (trzynaście tysięcy dziewięćset) i pozostawił pojazd w dyspozycji powoda. Powód odwołał się od tej decyzji, kwestionując przyjętą wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym.

W dniu 13 lutego 2013 roku został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zasądający na rzecz powoda od pozwanego kwotę 6.000,00 zł (sześciu tysięcy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 stycznia 2013 roku do dni zapłaty oraz koszty postępowania.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wnosił o oddalenie powództwa w całości z zasądzeniem kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazał, iż naprawa samochodu marki V. (...) była ekonomicznie i technologicznie nieuzasadniona. W związku z powyższym, pozwany wypłacił na rzecz powoda wartość szkody całkowitej, co stanowi różnicę pomiędzy wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym. Pozwany wskazał, iż kwestia sporną pomiędzy pozwanym a powodem jest ustalenie wartości rynkowej pojazdu w stanie nieuszkodzonym w dniu zdarzenia tj. 17 września 2012 roku, dlatego też niezbędnym jest dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego, o co wnosił również powód.

Na podstawie zgromadzonego materiału Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 września 2012 roku, R. K., kierujący pojazdem marki V. (...) o nr rejestracyjnym (...), brał udział w kolizji drogowej. Sprawcą kolizji była G. T. – prowadząca pojazd marki F. (...). Szkada została zgłoszona do (...) S.A. V. (...), gdzie powód był ubezpieczony (nr polisy (...)).

W wyniku kolizji rozbity został pojazd powoda. Po przeprowadzonej wewnętrznej analizie wielkości charakteru uszkodzeń pozwany, pismem z dnia 21 września 2012 roku, stwierdził nadmierne koszty i trudności w przywróceniu pojazdu powoda do stanu poprzedniego. W związku z powyższym, pozwany dokonał wyceny wartości rynkowej pojazdu na dzień powstania szkody na podstawie notowań systemu E. z uwzględnieniem korekty do wartości bazowej. Pozwany wartość pojazdu marki V. w stanie nieuszkodzonym ustalił na sumę 27.000,00 zł (dwudziestu siedmiu tysięcy) i przyznał powodowi odszkodowanie w wysokości 13.900,00 zł (trzynaście tysięcy dziewięćset).

Powód nie zgodził się z ustaleniami wyceny, podnosząc, iż wartość rynkowa pojazdu wynosi co najmniej 33.000,00 zł (trzydzieści trzy tysiące). Powód stwierdził, że otrzymał od pozwanego tytułem wyrównania szkody kwotę o 6.000,00 zł mniejszą niż to wynika z wartości samochodu przed szkodą. Jednocześnie powód nie kwestionował rozliczenia szkody, jako szkody całkowitej oraz wartości rynkowej pojazdu w stanie uszkodzonym.

Powołane dowody, jako wiarygodne i logiczne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie następujących dowodów: akta szkody V. (...) (k. 26-31 i 41), decyzja o przyznaniu odszkodowania, przekazaniu wypłaty i potwierdzenie przelewu (k. 8, 9 i 35), odwołanie R. K. z dnia 22 października 2012 r. (k. 11; opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego, rekonstrukcji wypadków drogowych oraz wyceny wartości, kosztów i jakości napraw, pojazdów samochodowych R. M., k. 64-101)

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd zważył, co następuje:

Okoliczność kolizji z dnia 17 września 2012 r. oraz zakres uszkodzeń pojazdu były bezsporne. Roszczenie nie było również kwestionowane co do zasady. Pozwany wypłacił częściowe odszkodowanie z przedmiotowego tytułu w kwocie 13.900,00 zł. Kwestią sporną pomiędzy stronami był fakt wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym, co rzutowało na ostateczną kwotę odszkodowania.

Zgodnie z art. 805 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W przypadku ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej ustawodawca doprecyzował zakres tego rodzaju umów w art. 822 kc ustalając, iż przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeszcze węższej odpowiedzialność ubezpieczającego ujęta jest art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach

obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. nr 124 poz. 1152), który stanowi, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

W uzasadnieniu uchwały z dnia 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03, Sąd Najwyższy zauważył, że obowiązek odszkodowawczy ubezpieczyciela pojawia się już z chwilą wyrządzenia poszkodowanemu szkody i nie jest uzależniony od tego czy poszkodowany dokonał naprawy samochodu i czy w ogóle zamierza go naprawić (podobnie również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 maja 2002 r. w sprawie V CKN 1273/00, LEX nr 55515, por. wyrok SN z 7 sierpnia 2003 r., IV CKN 387/01, LEX nr 141410; wyrok SN z 16 stycznia 2002 r., IV CKN 635/00, LEX nr 78370; wyrok SN z 27 czerwca 1988 r., I CR 151/88, LEX nr 8894)

W celu ustalenia wartości rynkowej pojazdu marki V. (...) w stanie nieuszkodzonym na dzień powstania szkody tj. 17 września 2012 roku oraz ustalenia wartości szkody, Sąd powołał na podstawie art. 278 § 1 k.p.c. biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego, rekonstrukcji wypadków drogowych oraz wyceny wartości, kosztów i jakości napraw, pojazdów samochodowych M. R., gdyż rozpoznanie sprawy wymagało wiadomości specjalnych w ww. zakresie.

Do treści i wniosków opinii w zakresie ustalenia wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym strony nie składały zastrzeżeń. Opinia ta jest ponadto zgodna z profesjonalną wyceną pojazdów dokonaną w systemie komputerowym (...)E. w dniu 17 września 2012 r. Sąd podzielił całkowicie opinię biegłego rzeczoznawcy uznając ją za wiarygodną i sporządzoną w sposób prawidłowy i rzetelny.

Mając na względzie, iż odszkodowanie zostało już częściowo wypłacone, a powództwo ograniczone do kwoty określonej w opinii biegłego sądowego, Sąd zasądził kwotę określoną w pkt 1. wyroku, umarzając postępowanie co do kwoty określonej w pkt 2 wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 2 i § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 490).

W pkt 4 Sąd orzekł na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594).

Mając powyższe względy na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji.

Z: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.